

LA IMAGINACIÓ (2ª PART)

Al entrar en la redacció, vaig veure el cendrer que Joan tenia en el seu escriptori, amb diners i amb un paper que estava escrit. En el paper deia:

"El nostre company Joan ha mort a causa d'un tir que ell mateix s'ha descarregat en el cap. Aço és una recol·lecta per fer-li una corona.

- GRACIES-

Em vaig quedar fet merda. Vaig pegar un cop de puny a la taula i el cendrer va caure a terra trencant-se en mil trossets. Vaig quedar-me un moment cabillós i a la fi vaig cridar:

- De qué esteu fets? De pedra?! Vaig començar a plorar i ningú va alçar el cap de la màquina d'escriure. Vaig anar tot seguit al Caré París. Allí en veure Lluís em va dir:

- Què vol senyor?

Jo li vaig respondre:

- Fendre'm un café, fumar-me un cigarret i pensar una estona.

Em va dir:

- Com diu el senyor?

Em vaig alçar i vaig tirar la cadira per terra. Em vaig quedar mirant-lo i a la fi me'n vaig anar a tota pressa.

Una caminada dement fins la meua casa. Espantat a tota la gent que anava pel meu costat caminant, però... qué més dona? si a ells no els importava res.

Vaig tancar la porta de casa i molt agotat vaig començar a plorar i plorar silenciosament durant unes quantes hores.

Vaig engegar la televisió, però no hi havia emissió; el mateix passava amb la ràdio.

De sobte, vaig sentir una veu llunyana en el receptor de ràdio. De moment va començar a sonar una espècie de música sacra, va sonar durant unes cinc hores. Es va tallar de colp amb un altra música, ara era militar i va apareixer una veu que deia:

"Ciudadans d'aquest país, a partir d'ara teniu un futur assegurat, només teniu que obedir. No cregueu que aço és una dictadura, no, es una manera de salvar la moralitat d'aquest el nostre país."

Al moment es va sentir una massa enfervorida i va tornar a sentir-se la mateixa música sacra del principi.

Aferrat al meu receptor de ràdio vaig posar en marxa la tele i vaig veure una marxa militar que estava començant a col·locarse.

Vaig llençar el receptor de ràdio contra la pantalla de la televisió i, juts, es van fundir en un caos elèctric de fum i de xispes.

Vaig eixir al balcó de la meua casa i em vaig disposar a saltar, però abans vaig dir-me:

-Qui vol un futur feliç amb un dictador al front del país?

Vaig tancar els ulls i em vaig decidir. Mentre estava caent, tota la meua vida va passar pel meu cap en un moment i quan el meu cos anava a xocar amb el brut asfalt...

...Va sonar el despertador. Tot havia sigut un absurd somni. Vaig mirar a la meua esquerra i

vaig recordar que tenia que ordir al fuster per a que arreglès aquella finestra trencada.

Em vaig dirigir a la cambra de bany per a sortir ben polit al carrer. De sobte vaig notar com si el món s'hagués parat. Aquells nens que corretejaven alegrement dies enrere, avui anaven junts i amb la cara descomposta.

Vaig mirar el meu contorn i la gent continuava caminant com veritables robots.

Vaig pensar que encara em durava la resaca del diamentge, però el primer que vaig fer va esser anant correns fins el Cafè París. Allí en veure Lluís li vaig dir:

-Hola Lluís, com estás?

Em va respondre amb un somriure i em va dir:

Molt bé, Jordi. Et passa alguna cosa?

Vaig començar a riure amb unes ri allades dementes, però la gent d'allí ni se'n va adonar. De cop el receptor de ràdio de Lluís va ficar-se a funcinar i en ell es sentia la mateixa música i les mateixes paraules que jo havia sentit en el meu somni. Lluís em va mirar i va deixar escapar una rialla carregada d'ironia.

Vaig començar a acalorar-me i a suar, sentia ansies. Vaig sortir correns del Caré i vaig caure de gelolls al mig del parc. Només feia que plorar, la gent passava pel meu costat, va passar Joan però ni moviment. Tots tenien la mirada fixada en l'Horitzó.

PI

Una amiga.

E. Segarra

jomero

C/ LA CORT, 3
TEL. 41 61 80
SAN MATEO

C/ CASTELLON, 4
TEL. 42 62 74
CUEVAS DE VINROMA

AFYCC, S.L.

ASSESSORIA FISCAL I CENTRE DE CALCUL

Raval de Valencia, 18
12185 LES COVES DE VINROMA Tel. (964) 42 62 92

 GRUPO 86
SEGUROS

INMACULADA MATEU GIRONA
AGENTE